

Publicerad 2009-03-14 14:39 av systeringer

Detta skrev jag ifjol, då min allra bästa vän låg döende...

Ande och själ

Det sitter en ful man på min axel

han viskar otäcka saker i mitt öra:

”bli arg, bli modfälld, bli grinig”.

Så svårt det är att stå emot,

när själen är grå och mulen.

Men jag får stilla mig,

maskera mina vändor,

min vän behöver mitt lugn.

Svårt att le när jag vill gråta

min själ är trasig och öm.

Jag kramar min vän så hårt,

säger att hon inte får ge upp,

jag får ett leende till svar...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren systeringer med Poeter.se id #27661 innehar upphovsrätten